

ΕΝΑ ΚΕΙΜΕΝΟ ΣΥΜΒΟΛΗΣ ΣΤΟ 4^Ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΝΚΑ

αντί εισαγωγής..

Ως νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση δεν μπορούμε να θεωρούμαστε άλλο από σάρκα εκ της σαρκός της σημερινής νεολαίας και ο καθένας ξεχωριστά ως προσωποποίηση των συμπτωμάτων του πιο άρρωστου καπιταλισμού.

Αποτελεσματικό για να περιγράψουμε το σήμερα δεν θα ήταν κάτι άλλο από το να περιγράψουμε ίσως τον πόλεμο που βιώνουμε ως νεολαία με τους δικούς μας όρους και όχι με τους όρους που τα αστικά επιτελεία τον χρησιμοποιούν για να περιγράψουν την σύγκρουση των εθνών κρατών για τα αντικρουόμενα συμφέροντα των αστικών τους τάξεων.

Σε αδρές γραμμές η σημερινή καπιταλιστική κρίση κατάφερε για την ντόπια νέα γενιά να ζει ήδη με χειρότερους όρους από την προηγούμενη και να αισθάνεται το μέλλον της ακόμη ζοφερότερο.

Χαρακτηριστικό στοιχείο για το πως η νεολαία βλέπει την θέση της στον κοινωνικό καταμερισμό αποτελεί το γεγονός ότι δεν δύναται να καταλάβει πλέον υψηλόβαθμες θέσεις στην μισθωτή διανοήση όπως ίσως οι γονείς της, οι οποίοι και πολλές φορές αποτελούν και τον βασικό της χρηματοδότη ή καλύτερα τον κύριο όρο επιβίωσής της.

Η νεολαία επομένως ζει και νιώθει εξαρτημένη από την προηγούμενη γενιά και την οικογένειά της ή και ανίσχυρη ή άχρηστη αφού ενώ κατέχει μορφωτικά και τεχνικά πολλά αντικείμενα της παραγωγής και της πραγματικότητας είναι αποκλεισμένη από την ικανοποιητική εξασφάλιση των υλικών όρων ζωής. Νέο στοιχείο και για την σπουδάζουσα νεολαία αποτελεί το γεγονός ότι πλέον βλέπει τις σπουδές της ως κάτι δευτερεύον αφού ολοένα και αυξάνεται το ποσοστό των φοιτητών που αναγκάζεται να δουλέψει.

Ο αριθμός των νέων που εργάζονται και είναι κάτω των 30 ετών στην Ελλάδα μειώθηκε στο μισό από το 2007 έως το 2014.[\[1\]](#)

Η μετανάστευση φαντάζει μονόδρομος αφού κατά τη διάρκεια της περιόδου 2008-2013, **423.000 Έλληνες μετανάστευσαν** αναζητώντας καλύτερες οικονομικές συνθήκες.[\[2\]](#) ενώ κατά το 2013 το 50% των εξεχόντων από την χώρα ήταν μεταξύ 25- 39 ετών[\[3\]](#) ενώ 48% των 18-29 ετών και 35% στους νέους 30-35 έχουν απαντήσει σε σχετική έρευνα ότι θα επιθυμούσαν να εργαστούν στο εξωτερικό.[\[4\]](#)

Πόσοι κάνουν ή θα ήθελαν να κάνουν δεύτερη δουλειά.

Ο αριθμός των νέων που παραμένουν ή επέστρεψαν στο πατρικό τους σπίτι μετά από το 2010 σε ηλικίες 18-34 ετών αγγίζει το 63,5%. [\[5\]](#)

Ταυτόχρονα η νεολαία έρχεται αντιμέτωπη και με ένα φαινόμενο αυτό των ψυχικών νοσημάτων (κλινική κατάθλιψη, αγχώδεις διαταραχές).

Δίπλα και μαζί με την ντόπια νεολαία θα πρέπει να μας απασχολήσει τολμηρά και η ύπαρξη των προσφύγων και των μεταναστών οι οποίοι και δει στα νεανικά τους χρόνια έρχονται να αποτελέσουν το πλέον εκμεταλλευόμενο κομμάτι από την εργοδοσία και το κεφάλαιο.

Η δράση της οργάνωσής μας δυστυχώς δεν έχει καταφέρει να μπολιαστεί αποτελεσματικά μαζί τους και να δημιουργήσει ένα πολυεθνικό πολυπολιτισμικό οργανωμένο αγωνιζόμενο κομμάτι. Πολλές φορές παραμένουν για εμάς κάτι απόμακρο που απασχολεί μεν τις δράσεις μας, όπως η γνωριμία μας μαζί τους και η στήριξη που τους προσφέραμε στον Πειραιά και τα hotspot, αλλά δεν έχουν αποτελέσει ακόμα οργανικό μέρος μας ενώ κάτι τέτοιο θα ήταν εφικτό σε πολλές περιπτώσεις (όπως είναι οι μετανάστες που μένουν μακροχρόνια στην χώρα).

Αντίστοιχο προβληματισμό σε σχέση με την δυνατότητά μας να εκφράζουμε πολιτικά μεν αλλά και να εντάσσουμε στον οργανωτικό μας ιστό θα πρέπει να έχουμε και για άλλες καταπιεσμένες ομάδες όπως είναι οι ομοφυλόφιλοι, η LGBTQ κοινότητα κ.α.

κάποια λόγια για την Attack

Η Attack στην επισφάλεια και την ανεργία το προηγούμενο διάστημα ήρθε στο προσκήνιο καθώς κατάφερε να πυροδοτήσει έναν αγώνα στα 5μηνα προγράμματα ανακύκλωσης της ανεργίας τα οποία προσφέρουν συχνά - πυκνά οι Δήμοι.

Ένα στοιχείο που πιστεύουμε ότι πρέπει να απασχολήσει τον διάλογό μας είναι το πως αυτός ο αγώνας αναπτύχθηκε σε ένα διάστημα βαθιάς οπισθοχώρησης του υπόλοιπου «παραδοσιακού» εργατικού κινήματος, με πολύ πρόσφατη μάλιστα την απογοήτευση του λαού από το δημοψήφισμα και τις τελευταίες εκλογές.

Γνώμη μας είναι πως η οργάνωση μελετώντας τις αλλαγές στις συνθήκες εργασίας και την αναμόρφωσή τους εν λόγω κρίσης αποφάσισε σωστά να πάρει μια πρωτοβουλία για μια νέα δομή η οποία θα παρακολουθεί αυτές τις εξελίξεις με τις διάφορες κατά καιρούς παραλλαγές τους (voucher, προγράμματα στους Δήμους κ.α) και να προσπαθήσει να παρέμβει στους «ωφελούμενους» με τους κατάλληλους όρους.

Σημαντικό στοιχείο της Attack λοιπόν είναι ότι δεν διαχώρισε τον άνεργο από τον εργαζόμενο με αυστηρό τρόπο. Αντίθετα ανέγνωσε σωστά την συγκυρία και ανταποκρίθηκε στο βίωμα του κόσμου της εργασίας που η ζωή του διαδέχεται τα στάδια της ανεργίας και της εργασίας ή της ελαστικής εργασίας με πολλές παραλλαγές αλλά και πολύ τακτά μάλιστα. Αυτή η νέα μαγιά λοιπόν του εργαζόμενου υποκειμένου ήταν και για την Attack ο όρος για την οργάνωση του στον αγώνα. Σε αυτό το σημείο πήραμε λοιπόν «διαζύγιο» με την οργάνωση του συνδικαλιστικού κινήματος όπως την γνωρίσαμε και μπορέσαμε να εκφράσουμε τους ανθρώπους στα 5μηνα προγράμματα που δεν μπορούσαν να γραφτούν στα σωματεία των μόνιμων και δεν έβρισκαν άλλο τρόπο να αγωνιστούν και να διεκδικήσουν οι ίδιοι από τα μικρά καθημερινά ζητήματα έως και την μονιμοποίησή τους στην δουλειά.

Γνώμη μας λοιπόν είναι πως η Attack πρέπει να συνεχίσει την μελέτη για τις ελαστικές σχέσεις εργασία και την ανεργία, να συνεχίσει να παρεμβαίνει αυτοτελώς όπου υπάρχει «κενό» (π.χ. όπου της καταγγέλλεται κάποιο περιστατικό εργοδοτικής τρομοκρατίας) αλλά κυρίως να καταθέτει και την αντίληψή της και την εμπειρία της στα υπόλοιπα και υπάρχοντα σωματεία (π.χ. βλέπε 2ήμερο για την ανεργία και την επισφάλεια) για το πως είναι η ζωή των σύγχρονων φτωχοδιάβολων αλλά και με ποια αντίληψη από τις υπάρχουσες σωματειακές δομές οι άνθρωποι αυτοί μπορούν να μπορούν να ενσωματωθούν σ' αυτές προκειμένου να μπορέσουν να αγωνιστούν και νικήσουν.

για ένα μέτωπο απέναντι στην εργοδοσία..

Μαζί με όλα τα παραπάνω εκτιμούμε ότι πρέπει να δούμε κάποιες ελλείψεις της οργάνωσής μας σε σημαντικά ζητήματα της ευρύτερης πάλης του εργατικού κινήματος. Τον τελευταίο καιρό γίναμε μάρτυρες κάποιων αγώνων για επαναπροσλήψεις εργαζόμενων, καταβολές δεδουλευμένων, ωράρια εργασίας και για αποζημίωση από εργοδοτικές αυθαιρεσίες (Βασιλόπουλος, Migato, revolt, Κυριακάτικη αργία κοκ). Στους περισσότερους από αυτούς τους αγώνες δεν ήμασταν μόνοι μας. Αντίθετα υπήρχαν και αγωνιστικές συλλογικότητες από τον χώρο της αυτονομίας, συνελεύσεις γειτονιάς, σωματεία με άλλες λογικές από την δική μας.

Παρότι πολλοί από τους παραπάνω αγώνες πέτυχαν εντούτοις δεν μπόρεσαν να ξεπεράσουν τα στενά όρια της γειτονιάς ή του χώρου εργασίας στον οποίο έγιναν. Για εμάς λοιπόν λείπει αυτήν τη στιγμή και το εργατικό κίνημα είναι πίσω από ένα αναγκαίο μέτωπο ενάντια στην εργοδοσία. Ένα μέτωπο/κατάκτηση που θα έχει τους αναγκαίους αυτοματισμούς και την μαζικότητα/αποφασιστικότητα έτσι ώστε σε κάθε χώρο εργασίας που θα υπάρχει περίπτωση σε βάρος των εργαζόμενων το μέτωπο αυτό να παρεμβαίνει και να γίνεται ο εγγυητής κάθε εργατικού δικαιώματος που θα καταστρατηγείται.

Ο τριπλός πολιτικός χαρακτήρας εξασφαλίζεται για το μέτωπο αυτό ενάντια στην εργοδοσία, επειδή:

α) στοχοποιεί τον εχθρό-εργοδότη ξεκάθαρα και γενικά, δεν μένει δηλαδή σε λίγα ευρώ παραπάνω για τον εργαζόμενο. Και η πολιτική είναι η στοχοποίηση του εχθρού, άρα η σφυρηλάτηση συνείδησης σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση

β) στοχοποιεί το κράτος, την κυβέρνηση, αλλά και την Ε.Ε, μέσα από την έμπρακτη και πολιτική εναντίωση στις που επιβάλλουν οι μηχανισμοί της αστικής τάξης νομοθετικά και κατασταλτικά, καταδεικνύοντας την αсуδοσία των εργοδοτών αλλά και τον υποτιθέμενων “ελεγκτικών μηχανισμών” (βλ. Επιθεώρηση εργασίας) που τους επιτρέπουν και την καταπάτηση ακόμα και τυπικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων.

γ) αυξάνει τον εργατικό-κοινωνικό έλεγχο της εργοδοσίας, καταγγέλλοντας-δημοσιοποιώντας και μπλοκάροντας το πρόσταγμα των εργοδοτών στην παραγωγή σαν πτυχή και του αντικαπιταλιστικού πλαισίου στόχων

Σ' αυτό το μέτωπο λοιπόν, που οικοδομεί τον αντικαπιταλιστικό πόλο στο κοινωνικό-νέο εργασιακό τοπίο (και όχι απλά σε πολιτικές συμφωνίες προκαθορισμένων οργανώσεων) δεν είναι απαραίτητη η πλήρης πολιτική συμφωνία, ωστόσο άξονες όπως καμία υποχώρηση από κάθε εργατικό δικαίωμα, η εναντίωση στο δίκιο των αφεντικών-κυβέρνησης-Ε.Ε αναδεικνύονται φέρνοντάς το κοντά στο αντικαπιταλιστικό πλαίσιο στόχων.

Η πρότασή μας για τον εργατικό έλεγχο και την αυτοδιεύθυνση στην παραγωγή

Στο πλαίσιο του αντιεργοδοτικού συντονισμού/ πολιτικού/ κοινωνικού μετώπου πρέπει να ολοκληρώνουμε την πρότασή μας και με εργατικό έλεγχο και αυτοδιεύθυνση στους χώρους εργασίας γιατί με αυτόν τον τρόπο απαντάμε στους εργαζόμενους πως θα διαθέτουν τους υλικούς όρους και τα μέσα για να μπορούν να ζουν. Η πρόταση για εργατικό έλεγχο λοιπόν έχει στην υιοθέτησή της την αντικειμενική βάση ότι εξασφαλίζει στους εργαζόμενους τους υλικούς όρους αναπαραγωγής. Συγκεκριμένα η πρόταση απευθύνεται σε όλους τους χώρους εργασίας σε κάθε στάδιο της γραμμής παραγωγής σε πρωτογενή, δευτερογενή, τριτογενή τομέα. Σε μια υπόθεση εργασίας θα μπορούσαμε για παράδειγμα να αναρωτηθούμε πως θα είχε λήξει η απεργία των Χαλυβουργών στον Ασπρόπυργο εάν στους κόλπους του αγώνα τους είχε τεθεί το ζήτημα της αυτοδιεύθυνσης; Με ποιόν τρόπο θα έπρεπε να απευθυνθούν και στα υπόλοιπα δύο εργοστάσια του Μυτιληναίου για το ίδιο αίτημα; Πως θα κατέθεταν αυτό το ερώτημα και πως θα ζυμώνονταν στις συνελεύσεις τους μετά απ' αυτό; Ίσως να μην ήταν αρκετό! Ίσως να υπήρχε μπούκοτάρισμα για πρώτες ύλες και καύσιμα που δεν θα δίνονταν και πάει λέγοντας.

Δεν θεωρούμε σε σωστή βάση την κουβέντα που γίνεται πολλές φορές εντός νΚΑ και ΝΑΡ για την ΒΙΟΜΕ με πολλές φορές βιαστικές αντιδράσεις, υπενθυμίσεις για τα όρια του εγχειρήματος κοκ.

Θεωρούμε ορθότερη ή ριζοσπαστικότερη μια συζήτηση με ερευνητικό χαρακτήρα επάνω στο ποιοι κλάδοι και επιχειρήσεις μπορούν να συνδεθούν στην βάση της γραμμής παραγωγής και να λειτουργήσουν ολοκληρωμένα με αυτοδιεύθυνση και εργατικό έλεγχο στο σήμερα. Έτσι ώστε να γίνεται παρέμβαση με αυτούς τους όρους στο κίνημα και όχι με το πολλές φορές νεφελώδες σχήμα του οργανωμένου ή επαναστατημένου λαού ο οποίος θα αποκαταστήσει το κοινωνικό υποκείμενο από τα μνημόνια κάπως γενικά και αόριστα.

Πολλές φορές η παραπάνω στάση μας έχει και αρνητική προσλαμβάνουσα από τον λαό ότι αφού δεν μας λένε τι να κάνουμε τότε δεν μπορεί να γίνει τίποτα και εμείς μπορούμε να σας ψηφίσουμε αφού τα λέτε ωραία.

Η παραπάνω διατυπώσεις πολλές φορές υπόκεινται στην κριτική ότι αποκλείουν την περαιτέρω πολιτικοποίηση του εργατικού κινήματος. Συγκεκριμένα ασκείτε κριτική στο ότι δεν εισάγεται ή αφαιρείται το απαραίτητο ζήτημα του αντιΕΕ αγώνα ή των υπόλοιπων αντιδραστικών ολοκληρώσεων, της κυβέρνησης και του χαρακτήρα της, του κράτους αλλά και του καπιταλιστικού πλαισίου εν γένει.

Η εκτίμησή μας είναι αντίθετα πως προσπαθεί να θίξει αυτό που πολλές φορές χάσαμε τα προηγούμενα χρόνια, την αντίστροφη ιεράρχηση, η οποία στην εκάστοτε στροφή της ταξικής πάλης μας βοηθά να ιεραρχήσουμε τι θα οξύνει τις συνθήκες και θα κάνει το εργατικό κίνημα πιο επικίνδυνο για το κεφάλαιο. Άλλωστε ένα αίτημα μπορεί να χαρακτηριστεί αντικαπιταλιστικό όταν το κεφάλαιο χάνει σε λεφτά και εξουσία.

Απλοϊκές αφαιρέσεις λοιπόν και εύκολες απαντήσεις καλό είναι να αποφεύγονται από την οργάνωσή μας και αντ' αυτού να προκρίνεται η χωρίς παρωπίδες, για τον σε ποιο πολιτικό χώρο ανήκουν οι τάδε ή οι δείνα ενέργειες, το τάδε ή το δείνα πολιτικό λεξιλόγιο, προτάσεις, χώροι εργασίας κλπ., εξέταση της κάθε φορά συγκεκριμένης κατάστασης στον δοσμένο συσχετισμό της ταξικής πάλης το οποίο είναι σίγουρα κάτι πολύπλοκο.

Ανακεφαλαιώνοντας λοιπόν ο εργατικός έλεγχος σήμερα στις επιχειρήσεις που κλείνουν και πετούν στον δρόμο τους εργαζόμενους, στις απεργίες διαρκείας, στην συζήτηση του κινήματος, στο ερευνητικό του κομμάτι που αφορά την γραμμή παραγωγής και την διανομή του προϊόντος είναι κάτι που απαντά στον μονόδρομο και στο αυτονόητο των αφεντικών, της ΕΕ και του καπιταλισμού, απαντάει ακόμη στο αυτονόητο της ανάθεσης και της ιεραρχικής δομής στην παραγωγή άλλα επίσης απαντάει και στην κραυγή αγωνίας των εργαζόμενων για το πως θα ζήσουμε απολυμένοι άλλα και πάνω απ όλα είναι πρόπλασμα της κοινωνίας του μέλλοντος .

Δήμου Λουκάς, ONE Αθήνας, ΟΒ Ζωγράφου

Σκολαρίγκας Γιάννης, ONE Αθήνας, ΟΒ Δυτικών

[1] ΟΟΣΑ 2016

[2] Eurostat 2016

[3] TTE 2016

[4] kariera.gr 2016

[5] Eurostat 2016